

Dimissionstale d. 24/6 2020

VIA UC Læreruddannelsen i Aarhus

af dimittend Amalie Løgstrup Johnsen

Kære alle nye lærere (hold da på det lød godt, jeg siger det lige igen).

Kære alle nye lærere,

Så kom dagen, så kom titlen, så kom usikkerheden.

4 år er gået. 4 år, hvor vi har grint, grædt, slidt og slæbt og selvom det på mange måder føles som en evighed siden vi for første gang, helt forventningsfulde og nervøse, mødtes i det store auditorie, dansede, fandt fælleskab i en Justin Timberlake sang og drak os mod til i fri fadøl på Kuhstall, ja så er tiden gået så ufatteligt hurtigt – en anderledes og blandet følelse.

Anderledes er vores sidste tid på VIA også blevet. For da vi først fandt ud af at Corona ikke bare er noget man drikker, men også en ondsindet lille virus, ja så måtte vi alle stå sammen og lægge vores hverdag om. For de fleste af os betød det, at vi har oplevet en periode, som har været fyldt med, usikkerhed, tvivl og til tider frustration. For hvordan indsamler man empiri til en bacheloropgave når alle skoler er lukket, er det overhovedet muligt få litteratur fra biblioteket og bliver vores eksamen til noget? Det er alle spørgsmål som ingen havde troet vi skulle stille og vi fandt ud af hvor svært det er at finde motivation og fælleskab, hver for sig – også selvom vi har prøvet. Men perioden har også bragt noget positivt med sig. For det at vi er nået hertil i dag, på trods af de udfordringer vi har oplevet, har givet os en tro på og har vist, at vi er nogle kompetente unge mennesker, som er omstillingsparate, fleksible og i stand til at tilpasse os. Alt sammen kompetencer, vi kan tage med os ind i det virkelige lærerliv. Og selvom vi ikke har fået nogen lærerfest, så kan vi jo trøste os med at vi kan skrive Zoom eksperter på CV'et.

Netop fælleskabet har været en grundpille i det Bachelor-projekt jeg lige har skrevet. Her har jeg haft fokus på hvorfor fællesskaber er så afgørende for elevers læring. I den sammenhæng har jeg været inspireret af store socialkonstruktivistiske tænkere og dybtgående praksisforskning. Men i virkeligheden når jeg tænker mig om, så bunder min grundforståelse af fælleskabets betydning, nok i højere grad i de oplevelser, som jeg har haft her på studiet. Et studie, hvor jeg har mærket fælleskabet. For læreruddannelsen her på VIA, har i en tid styret af faglige mål, effektivisering og individualisering, alligevel formået at få os alle til at stoppe op –

synge fællessang, reflektere over tilværelsen gennem studiesamtaler og skabt mulighed for at deltage i et bredt foreningsliv. Det vil jeg gerne benytte lejligheden til at sige VIA et tak for – dette har stor betydning for os studerende og har gjort at studietiden er blevet lidt lettere at komme igennem.

Men fællesskabet kommer ikke bare af gode rammer. Det kommer fordi vi er nogle studerende, som vil det og som har lagt arbejde i det. Det ses især i det store faglige arrangement og arbejde, vi har lagt i et fag som "Samarbejde på tværs" (DTE). Ej, men hvis vi derimod ser på det studiesociale, der foregår her på campus, så kan vi lærerstuderende noget særligt. Det os der fylder fredagsbaren, laver idrætsdagene og udfolder os kreativt i hverdagen. Det os der er VIA festerne. Men alt dette er kun muligt fordi der, her på studiet, er nogle utrættelige ildsjæle, som igennem div. foreninger og udvalg, altid går først (også selvom klokken er langt over kl. 2 om natten og folk stadig ikke forstå det er tid til at gå hjem). 1000 tak til alle jer, som har gjort min studietid til noget uforglemmeligt. Den fællesskabsfølelse vil jeg tage med ud i klasselokalerne.

Ja for nu står vi der altså lige om lidt - ude i klasselokalerne. Vi står på tærsklen til en ny tilværelse. En tilværelse jeg personligt ser frem til med længels og forventning, men som også kan virke en smule skræmmende og give mig lyst til bare at kunne spole tiden tilbage. En af min yndlings kunsterne, Hans Philip, udtrykker netop denne følelse således i sin sang "Tilbage":

Hvor blev de af?

De dage jeg savner mest, de kommer aldrig tilbage

Alting står stille

Dage i solen, mon vi ser dem igen?

Alt jeg har lært

Betalte jeg med tid, jeg aldrig ka' få tilbage

Og ind' i dig selv

Du leder efter mer', men der er intet tilbage

Alting står stille.

Måske vil man, som jeg, ønske at tingene stod stille og man kunne spole tiden tilbage, men det er desværre ikke realiteten. For vi står nu på en skillevej, hvor vi må se fremad. Vi skal nu ud i praksis. Ud og gøre en forskel for en masse elever. VIA betyder netop vej på latin, og selvom VIA har vist os en retning at gå, så skal vi nu selv ud og finde vores egne veje. Det kan som sagt virke en smule skræmmende. For er vi klar til lærerlivet, til forældre samarbejde, og konflikthåndtering?

Det korte svar er - JA VI ER. For i den faglige skoletaske, som vi har fået med os her fra uddannelsen, ja der ligger Leif, Søren, Susanne, Pernille, Kaj og alle I andre passionerede og kompetente undervisere, som har været med til at klæde os på til fremtiden og som vil følge os resten af vores lærerliv – så et kæmpe tak til jer.

Jeg vil rigtig gerne slutte min tale af med at citere et meget nært familiemedlem, K.E. Løgstrup (okay så nær er han måske heller ikke), men Løgstrup siger i hvert fald:

”Den enkelte har aldrig med et andet menneske at gøre uden at han holder noget af dets liv i sin hånd”.

Vi har nu haft hinandens liv i hænderne de sidste fire år og selvom studietiden her på VIA lakker mod enden, og vi derfor ikke længere skal:

- Løbe om kap om pladserne i fredagsbaren
- Juble af glæde fordi der endelig er trøfler i kantinen
- Modtage utallige survey’s, som vi alligevel ikke svarer på.
- Og indgå i brutale slåskampe om stikkontakterne i klasselokalerne

Ja, så giver vi altså ikke helt slip på hinandens liv, fordi vi har haft noget helt særligt til fælles.

Så kære alle nye lærere. Fra mig skal der lyde et kæmpe stort tillykke, ikke blot med titlen, men i ligeså høj grad et tillykke med dem I er og er blevet til, og den fremtid der nu står foran jer.

Tak for 4 fantastiske år og alt det vi har sammen - også selvom vi er hver for sig.